Základní škola Chabařovice

Školní časopis

Školní rok 2009/2010

Úvod

Druhá polovina školního roku se pro 9. třídu nese v duchu písemek a, z pohledu mého, tedy žákyně, se především vyjadřuje jako „velké „ulejvání".
Tedy dáte-li nám za pravdu a dovolíte-li, abychom se ulejvali. Kam bychom dospěli? No, rozhodně ne tam, kam směřuje vydání našeho časopisu, této, už zmiňované, 9. třídy.
Podnikněte s námi dlouhou vzpomínkovou cestu uplynulým rokem na základní škole
Pozor, upozornění! Po otočení první stránky hrozí nevnímání okolního světa!

Anna Mazánková, Karolína Zoulová

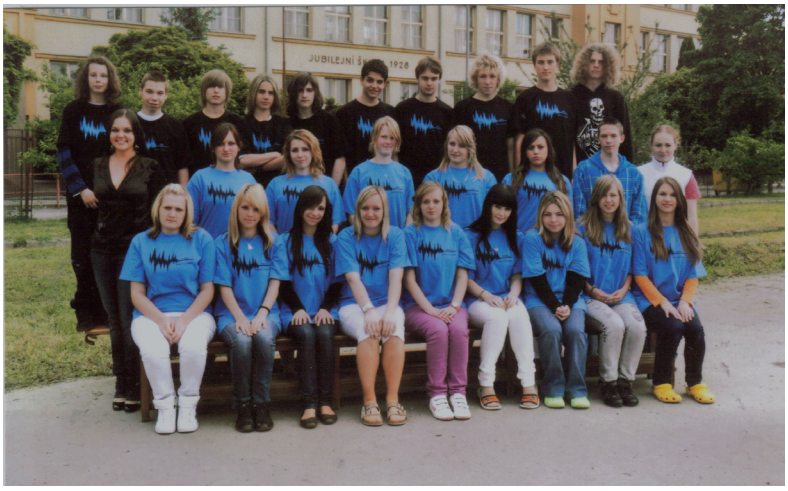

Čteme dětem

9.10. 2009 jsme já, Sára Tomašková, a Bára Horáková četly žákům na prvním stupni. Letos to bylo poprvé a podle nás jsme sklidily velký úspěch. Dokonce jsme žáky 4. třídy inspirovaly k nápadu, že by na oplátku četli žákům 9. třídy. Doufáme, že jim toto nadšení vydrží a devítka se jich dočká.

Sarah Tomašková

Rozhovor Ondry Šamse s Josefem Nehněvajsou

O.Š. Čau, jak se jmenuješ a kolik ti je let?
J.N. Čau, Josef Nehněvajsa a je mi 14 let.
O.Š. Hádej, proč jsme si s tebou připravili rozhovor...
J.N. To fakt netuším. No, možná kvůli plavání...
O.Š. Správně! V čem to vlastně plaveš?
J.N. Především ve vodě. Někdy i v p…… (občas).
O.Š. Za který klub plaveš?
J.N. Plavu za Městský plavecký klub Ústí nad Labem.
O.Š. V kolika letech si začal plavat?
J.N. Až ve čtyřech letech, protože ve třech jsem se bál vody.
O.Š. Je těžký život plavce?
J.N. Jo, docela jo, nemám čas.
O.Š. Kolikrát týdně máš trénink?
J.N. Trénink mám jednou týdně, protože jsem tam pořád.
O.Š. Ještě jedna otázka ohledně toho tréninku, jaká je obtížnost?

J.N. To nezáleží na mně, ale na mém panu trenérovi, převážně to jsou těžší tréninky, ale dneska jdeme do malého bazénku (smích).
O.Š. Jaké máš školní výsledky?
J.N. Jsou docela uspokojivé, mám vyznamenání a chystám se na Gymnázium dr. Václava Šmejkala na Severní Terase.
O.Š. Zvládáš skloubit plavání se školou ?
J.N. Sice je to o trochu těžší, ale jde to.
O.Š. Jaké máš oblíbené předměty?
J.N. Mám rád přírodní vědy.
O.Š. Prozradíš nám své největší úspěchy v plavání?
J.N. Můj dosavadní největší úspěch byl letos v červnu, když jsem byl dvakrát první na Mistrovství ČR staršího žactva a na tratích 100 a 200 metrů prsa jsem zaplaval limity do české reprezentace juniorů.
O.Š. Díky za rozhovor, měj se hezky a přeji ti do budoucna ještě mnoho krásných výsledků v plavání.
J.N. Děkuju.

Poznávací výlet

Dne 3.11.2009 se žáci 8. a 9. třídy zúčastnili poznávacího výletu, který by se mohl stát i klíčovým pro volbu povolání.

Výlet byl rozdělen do tří etap. V první měli žáci možnost dozvědět se něco o Integrované střední škole stavební v Krásném Březně. Po škole nás provedl ředitel s doprovodem pracovníka z firmy Metrostav. Podívali jsme se do dílen a vyučovacích prostor.

V druhé fázi jsme se přesunuli na truhlářské pracoviště. Tam jsme si prohlédli stroje k výrobě nábytku. Bylo nám podrobně vylíčeno, jak se se stroji pracuje, k čemu každý z nich slouží a jak se nazývají.

Ve třetí, pro žáky zřejmě nejzajímavější etapě, jsme byli odvezeni na pracoviště firmy Metrostav,

kde jsme se mohli zblízka podívat na stavbu mostu. Most se začal stavět na podzim 2007. Nyní je ze ¾ dostavěn.

Byli jsme rozděleni do dvou skupin. První měla možnost podívat se na most zblízka a poslechnout si zajímavé povídání o jeho stavbě. Když jsme byli nahoře, bylo pod námi bezmála 50 metrů (pro někoho dosti nepříjemný zážitek). Mezitím se druhá skupina shromáždila v zasedací síni firmy Metrostav. Tam se žáci dozvěděli další informace o Metrostavu a o výhodách studia na Integrované střední škole stavební v Krásném Březně, která úzce spolupracuje s firmou. Poté se skupiny vyměnily, aby nikdo o nic nepřišel.

Chtěli bychom poděkovat firmě Metrostav, která nám výlet zaplatila a některým z nás pomohla s rozhodnutím, kterou školu si vybrat pro další studium.

Richard Netolička

Koncert

Dne 11.11. 2009 naši školu navštívili otec se synem - vážení muzikanti. Pan magistr Václav Krahulík nám hrál na španělskou kytaru a jeho syn (stejného jména a příjmení) hrál na elektrické klávesy. Koncert nazvali „Od renesance po současnost“.

Jako první nám zahráli renesanční skladbu z názvem „Pudřenka Lady Hudsonové“. Dále jsme si poslechli něco z baroka, napoleonských válek a také „Turecký pochod“, který napsal Wolfgang Amadeus Mozart, z doby klasické. Dívky velice zaujala doba romantická. O té nám pan Krahulík pověděl, že se autoři řídili pěti základními tématy: Bůh, Příroda, Láska, Vlast a neposledně Žena.

Slyšeli jsme mnoho písní, ale mě osobně nejvíce zaujala „West Side Story“. A jako poslední jsme slyšeli skladbu od pana Jaroslava Ježka, který skládal písničky pro pány Voskovce a Wericha.

Sarah Tomašková

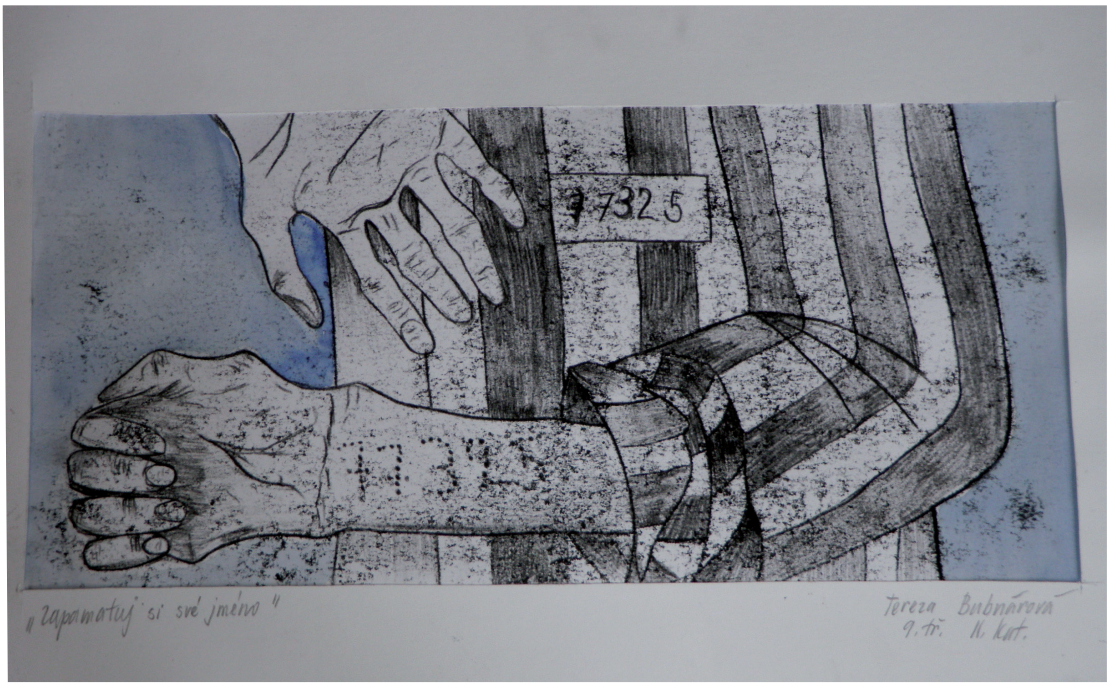

Nicolas Winton síla lidskosti

Dne 19.11.09 žáci 9. třídy ZŠ Chabařovice zhlédli dokumentární film i Nicolasu Wintonovi, člověku, který zachránil stovky dětských životů před krutou smrtí v koncentračních táborech a umožnil jim tak šanci na nový a lepší život v náhradních rodinách v Anglii. Za tento obdivuhodný čin nechtěl slávu ani obdiv. Pravdu tajil přes 50 let, dokud jeho žena nenašla všechny údaje o židovských dětech, které zachránil na vlastní náklady. Po skončení filmu se žáci všech přítomných škol zúčastnili besedy, kde otevřeně diskutovali o tomto dobrosrdečném muži.

T. Terescuková, P. Kreuzigová

David Deyl ve škole

V pátek 18. prosince 2009 k nám do školy zavítali David Deyl (klávesy) a Ondřej Prchal (elektrická kytara), aby nám ve zkratce představili významné melodie 2. poloviny 20. století. Po koncertu (všem se velice líbil) jsme Davida Deyla vyzpovídali.

Jak dlouho už zpíváš? Jak jsi začínal?

Zpívám už 25 let, protože mi maminka říkala, že jsem snad zpíval už v porodnici.
Mé první krůčky v hudbě jsem začínal v dětském sboru Koťata!
Hraješ na nějaký nástroj?
Od tří let hraji na piano. Začal jsem jednoduchými skladbičkami od J.S.Bacha a vrcholem pro mé klavírní umění bylo Preludium cis moll od Rachmaninova. Snažím se taky hrát na kytaru, ale to opravdu jen základní akordy.
Čeho bys chtěl dosáhnout ve své kariéře? Máš nějaký velký sen?
Můj velký sen je, abych mohl pravidelně koncertovat, hrát a můj diář byl zcela zaplněn. To je i to, čeho bych chtěl dosáhnout! Velký úspěch by byl, kdybych mohl hrát pro 100-200 lidí v klubech.
Jaký pocit máš z nominace na Objev roku v anketě Český slavík?
Nečekal jsem to a velice mě to těší! Dostat se mezi tři nejúspěšnější nová jména je obrovský úspěch, který se stal jen a jen díky fanouškům! A za to jim neskutečně moc děkuji a jsem jim zavázán!
Určitě jsi se potkal se spoustou známých osobností. Je někdo, kdo ti hodně poradil nebo pomohl? Co ti poradili?
Výborná otázka! Setkal jsem se se Simple Plan, Linkin Park, Aloha From Hell a z českých mi nejvíce poradil a pomohl Karel Gott. Měl jsem tu čest nazpívat mu doprovodné vokály na jeho desku Můj strážný anděl. Ve studiu jsme po natáčení seděli

ještě další dvě hodiny a povídali si o české hudbě, zpívání a jak to vše vlastně funguje! Co mi od Mistra zůstalo v paměti, je, že nejdůležitější jsou lidé! Zpívat se má pro lidi, a ne pro slávu a peníze! A pokud se tvá hudba bude líbit lidem, tak neřeš kritiky, media, ale vydrž, bojuj a zpívej dál! Jednoho dne se karta obrátí! A tím se řídím doposud!
Děkuji za velice příjemný rozhovor a budu se těšit zase někdy v ZŠ Chabařovice.

Sarah Tomašková

Fotografická soutěž

Dne 24.12. 2009 byla vyhlášena fotografická soutěž na téma Podzim v Chabařovicích. Zúčastnilo se 18 žáků a jen jeden se stal vítězem. Na třetím místě se umístil Martin Sehrig, na druhém David Šams a na prvním místě se umístila Lenka Šromová z 7. třídy, které gratulujeme. Také byla vyhlášena cena veřejnosti, kterou vyhrála Anna Mazánková z 9.A.

Jakub Tlačbaba

Lucie Böckerová a Bára Horáková zpovídají Karolínu Zoulovou

Karolína: Tancuju street dance, show dance.
Lucka: A jaký je mezi nimi rozdíl?
Karolína: Street dance je smíšenina hiphopu a disca, sem tam pop-in, lock-in, house. Show dance je pomalý, technický, procítěný a disco dance, to jsou tvrdé pohyby, tvrdá hudba...
Bára: A jak dlouho tancuješ?
Karolína: Co se týče Freedomu, tak teď to bude 7 let.
Lucka: A čím si začínala?
Karolína: Začínala jsem gymnastikou od 3 let, potom jsem začala chodit na aerobic, měla jsem rok pauzu, a potom až ten Freedom...
Bára: A nakonec jsi skončila ve Freedomu.

Karolína: Jo, těch 7 let, a doufám, že to budeš ještě víc.
Lucka: A jak jsi se k tomu dostala?
Karolína: Mamka mi jednou zavolala, jestli nechci tancovat do taneční skupiny, tak jsme jely na konkurz. Přijely jsme na konkurz pozdě, tak nás poslali na další trénink a na tom posledním tréninku nám řekli, že nás berou, takže jsme měly štěstí.
Bára: A teď něco jiného, jaké jsou tvé největší úspěchy?
Karolína: Největší úspěchy, těch je hodně, první je 3. místo na Mistrovství ČR, dále 2. místo na Mistrovství světa v Žilině, další rok 1. místo na Mistrovství světa v Prostějově a potom už 3. místo na Mistrovství světa a 2. na Mistrovství světa a 2. na Mistrovství ČR a 3. místo na Mistrovství republiky, takže je tam toho hodně. Ale tím pádem, že jsme se účastnili i na mezinárodních soutěžích, tak je to taky velká čest změřit síly s někým jiným než jenom z ČR.
Lucka: A kterého si nejvíce ceníš?
Karolína: Úspěchů - nejvíce si cením 3. místa na Mistrovství ČR za dětskou kategorii s formací Mňami mňami, také druhé místo se stejnou formací v Žilině na Mistrovství světa a samozřejmě 1. místa, ale jinak si cením všech, protože je to krásný pocit stát na bedně vítězů a držet v ruce něco, co vás vždycky zahřeje v srdíčku, fakt je to krásné.
Bára: Určitě máš medaile? Kolik asi tak?
Karolína: Mám jich hodně, počítam asi okolo dvaceti pěti.
Lucka: Přihodil se ti nějaký trapas?
Karolína: Ano, přihodil, jednou na soutěži v Chlumci před 5 lety jsem si špatně zapla tílko a hned za začátku formačky mi spadlo.
Bára: Máš před soutěží trému?
Karolína: No, jak na které soutěži, když se na tu soutěž těším, tak ne, ale když je nějaká soutěž, kdy všichni lidi z formačky máme na sebe nervy, že bychom se vážně chtěli pozabíjet, tak to dopadne většinou špatně a je to už takové divné tam být mezi těmi lidmi, je blbá atmosféra, už je to o něčem

jiném.

Lucka: Jak často máte trénink? Jak dlouho?

Karolína: Momentálně máme trénink čtyřikrát týdně, hodinu až dvě.

Bára: A jak dlouho tancujete, aby to bylo špičkové?

Karolína: Většinou je od toho i soustředění, ale to je buď přes týden nebo přes víkend, ale jinak se trénuje celý rok. První půlrok se trénuje na variačky a nějaké vystoupení po Vánocích. Až někdy před Vánocemi se začínají stavět tvary a máme už hudbu zremixovanou a pořádně se to začne stavět přesně na hudbu.

Lucka: A pomáháte s přípravou účesů a jiných věcí?

Karolína: No tak u formačky je to jiné než u sól, k sólu si může každý vybrat svůj kostým včetně barev a trenér to sám nějak předělá a nebo upraví. A na formačkách, to je většinou nějak, když se shromáždí všechny kostýmy dohromady, tak to potom nějak vyplyne nakonec nějaký nápad, to stejné i s hudbou, řeknou nám nápad, my na to vybíráme hudbu, posíláme ji jim a buď se jim líbí, nebo nelíbí. Co se týče účesu na soutěži, řekne se, jaký budeme mít (většinou máme máme na každé soutěži stejný, to samé s kostýmem), vždycky se vybere někdo, kdo bude česat (většinou jsem to já, protože jsem taková zdatná na česání). Většinou češu takové extravagantní účesy, ne žádné dva culíky nebo rovné vlasy.

Bára: A jsou na vás trenéři hodní?

Karolína: Trenéři jsou na nás hodní, někdy jsou zlí, podle toho, jaké jsme na ně my. Když zatancujeme špatně, tak tak na nás samozřejmě zvýší hlas, ale dá se říct, že někdy, když mají hezký den, že se třeba dobře vyspí, tak to je o něčem jiném, je s nimi sranda, což je samozřejmě stoprocentně vždycky.

Lucka: A máš lidi, kteří tě podpoří?

Karolína: Mám lidi, kteří mě podpoří, jsou to lidi, se kterými tancuju, jsou to lidi z Freedomu a také trenéři, ve škole se někdo najde, je jich docela dost, rodina, všechno...

Bára: A co na to říkají tví rodiče?

Karolína: Rodiče mě samozřejmě podporují, mamka samozřejmě platí, i když se nikdy rozčiluje, co to koho kdy napadlo, a stejně stejně pomáhá, i když mi vyhrožuje, že přestanu, tak samozřejmě vím, že to nemyslí vážně.

Lucka: Co myslíš, je tenhle sport pro každého?

Karolína: Je pro toho, koho tanec baví, a kdo si jistý, že má na to prostě začít tancovat a nějak v tom pokračovat. Skončit se může kdykoliv a začít taky.

(upraveno)

Sběr papíru

Dne 1. a dne 3. března se konal v ZŠ Chabařovice sběr papíru. Ptáte se proč? Protože se snažíme naučit nejen děti, ale i dospělé jak šetřit přírodními zdroji (lesy). Celkem se účastnilo 104 žáků a nasbíralo se 4578,7 kg papíru. Třída, která nasbírala nejvíce sběru, byla 3.B. Byli také vyhlášeni tři nejlepší sběrači. Na třetím místě se umístil Daniel Hrubý (5.tř.) se 164,4 kg papíru. Na druhém místě skončila Aneta Klusalová (4.tř.) se 245,9 kg a na prvním místě se umístil Jakub Riedel (3.B) s neuvěřitelnými 396,1 kg papíru. Vítězové získali knižní cenu a čokoládu. Blahopřejeme.

Jakub Tlačbaba

Úvaha

Procházela jsem se navečer lesem, kde bylo na můj vkus příliš lidí. Místo toho, aby se procházeli nebo relaxovali, tak křičeli. Až mě uši z toho bolely. Děti běhaly po lese jako smyslů zbavené. Proto jsem se vydala hledat nějaké tiché místo, kde bych mohla odpočívat. Konečně jsem ho našla. Usadila jsem se pod strom a rozhlédla se po okolí.

Krajina byla lemována skupinkou stromů, stojících v popředí a zasněně se prohlížejících se v zrcadle stříbřité hladiny vody. Větve stromů byly husté a sahaly až k výšinám nebes. Chtěly snad dosáhnout na měsíc, kterému ve večerních hodinách dělaly společnost žáby, tančící na leknínech ozářených hvězdami Naděje?

Líbeznou melodii vytvářeli ptáčci svým roztomilým štěbetáním, orchestr tvořili cvrčci, chrobáci a komáři.

Stín právě dopadal na večerní hladinu, ze které se vynořuje

ztrouchnivělý, polorozpadlý most toužící po trošce světla , jež celou noc nespatřil, a také po opravě.

V pozadí toho všeho krásného se vznáší mlžný opar, chránící hladinu před nájezdy labutí.Bez nich je voda klidnější a tichá. Divoká zvěř zpívá zamilované songy zapadajícímu slunci a prosí ho, aby svými paprsky pohladilo ponurou krajinu, smutnou a mračící se. Až jednou bude opraven most, bude se vystavovat na obdiv těm, kteří si půjdou jen odpočinout nebo hledat klid a porozumění v přírodě. Když dojdete na toto místo, posaďte se a okuste porozumění, které jinde nenaleznete.V této krajině, na tomto místě je něco magického, uvolněného. Přijdete se smutkem na duši a odejdete s pocitem štěstí, radosti, pohody a naplnění.

Vstávám a odcházím.Další den se vracím na to místo, ale krajinu s mostem a stromy už nenajdu.Byl to snad sen? Kdo ví.

Patricie Kreuzigová

Člověk a zvíře

Země, modrá planeta. Život. Snad pro život byla Země stvořena.

Bylo přirozené, že silnější vyhrál nad slabším, ale člověk toto pravidlo využil. Proč? Jen proto, aby měl víc pohodlí a krásných věcí? Stále více se setkáváme se záběry zabitých bezbranných zvířat jen proto, aby se lidé mohli chlubit. Kdo si může obléct kůži z činčily, geparda nebo ohroženého sněžného levharta? Kdo může jíst maso ze slona, tuleně nebo gorily? Člověk, kterému záleží víc na tom, jak zapůsobí na ostatní. Stovky, tisíce různých zvířat jsou ročně zabity kvůli lidské hamižnosti a marnivosti. Jenže tohle není jediný problém. Mnoho zvířat také zahyne s vykácením nebo vypálením deštného pralesa. Každou minutu je odlesněna plocha o velikosti osmi fotbalových hřišť.

Představte si týden staré tulení mládě. Sněhobílé, s krásnýma černýma očima, bezbranné. Tiskne se ke své matce a usíná. Najednou slyší křik. Otočí se, proti němu běží člověk s železným hákem. Matka stihne utéct, ale mládě ne. Zasáhne ho několika ranami a už z něj stahuje kůži s představou výdělku. Je tu mnoho jiných, někdy i horších případů. Sloni jsou zabíjeni jen pro maso a slonovinu. Osamělá, otřesená slůňata často umírají steskem po matce. Gorily, kterých tu také za chvíli nebude moc. K čemu?

Vybíjení zvířat je globální problémem a nezmizí jen tak, ze dne na den. Ale jednou může. Zamyslete se tedy. Chcete se na ta zvířata dívat pouze ve filmech?

Anna Mazánková

Malý princ a liška

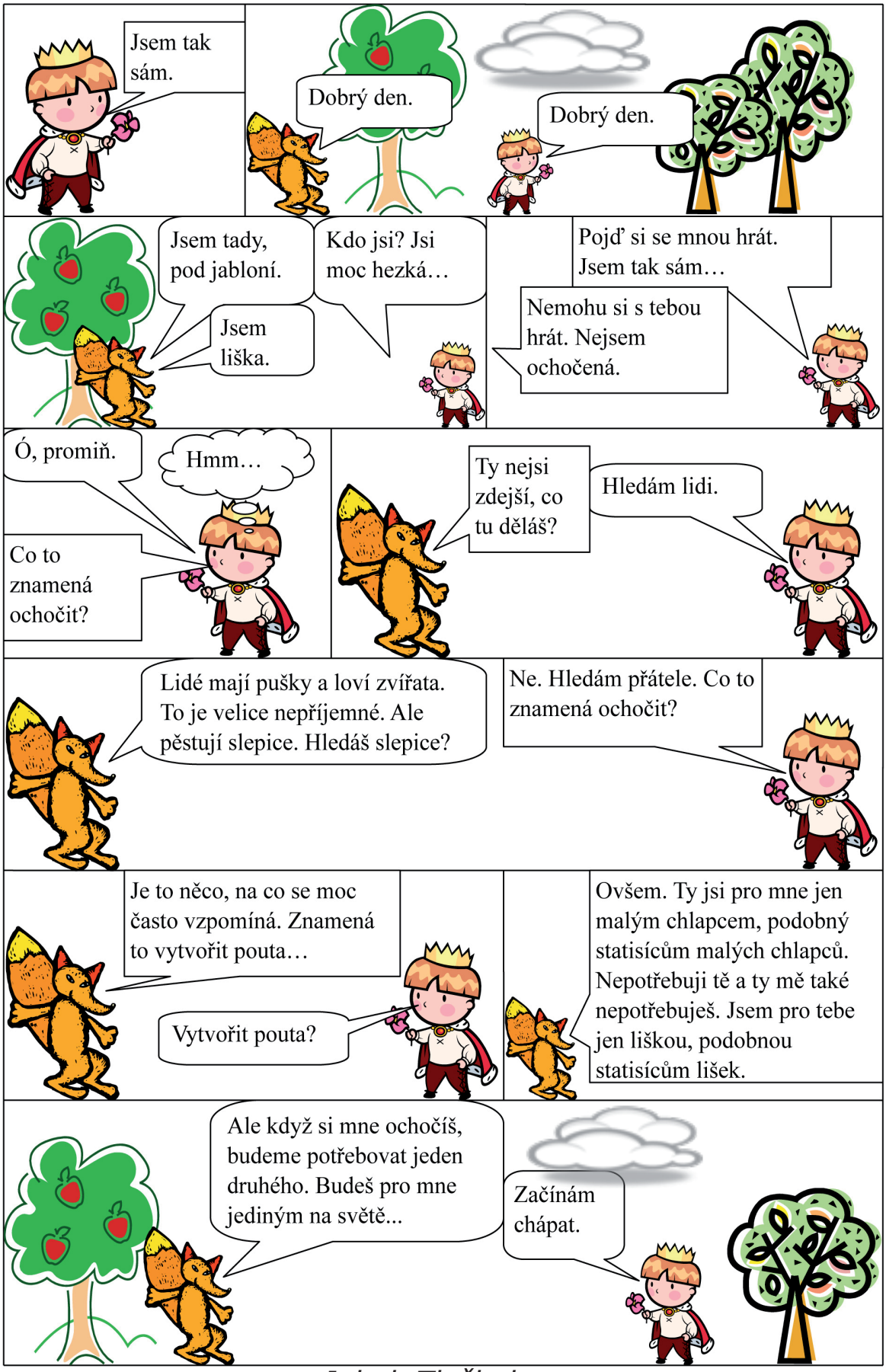

Jakub Tlačbaba

Rozhovor Ondry Šamse s pí uč. Láskovou

Ondřej: Dobrý den, paní učitelko, my jsme si pro Vás připravili otázky ohledně chovatelství a origami. První otázka o chovatelství bude, proč máte ráda zvířata ... protože jsou chlupatá?

A. Lásková: Taky, ale také protože zvířata jsou roztomilá a protože se mi líbí.

Ondřej: Proč vedete kroužek chovatelství?

A. Lásková: Protože mě k tomu minulý rok přemluvila loňská devátá třída a od té doby už to pokračuje dál.

Ondřej: Měla jste v dětství nějaké zvířátko?

A. Lásková: Ano, měla jsem křečka a kočky.

Ondřej: Nepřipádáte si ve škole nikdy jako v ZOO?

A. Lásková: Pořád, neustále (smích).

Ondřej: Jste spokojena s prostory pro chovatelský kroužek?

A. Lásková: Spokojená jsem, ale místnost by mohla být o něco větší, aby se nám tam vešlo ještě více zvířat.

Ondřej: Kolik chovatelů zahrnuje chovatelský kroužek?

A. Lásková: Myslím, že tam chodí šest chovatelek, žádné letošní chovatele nemáme.

Ondřej: Jak často zvířata krmíte?

A. Lásková: Zvířata krmíme každý den a přes sobotu a neděli dostanou zásobu. V neděli přijde většinou hladovka, protože to všechno přes sobotu sní.

Ondřej: Jaká zvířata chováte?

A. Lásková: My chováme vodní želvy, želvu nádhernou, potom laboratorní myšky, osmáka degu a teď máme zakrslého králíka. Měli jsme morčata, ale podlehla nějaké chorobě, takže teď žádná nemáme.

Ondřej: Kdy se s dětmi scházíte?

A. Lásková:Každý pátek ve tři čtvrtě na dvě a v půl třetí končíme.

Ondřej: Které zvíře je vaše nejoblíbenější?

A. Lásková: Moje nejoblíbenější zvíře je kočka a králík.

Ondřej: A teď se přesuneme k origami. Co to vlastně je?

A. Lásková: Origami je tradiční umění z Japonska. Tradiční umění skládání papíru.

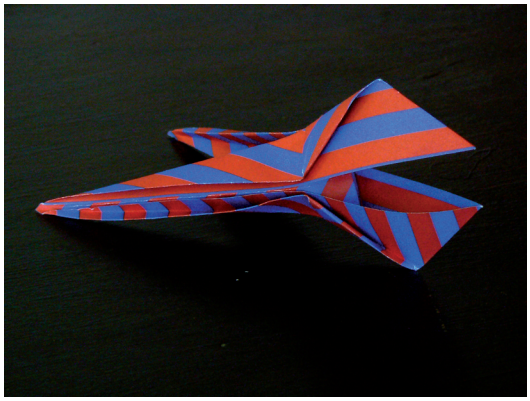

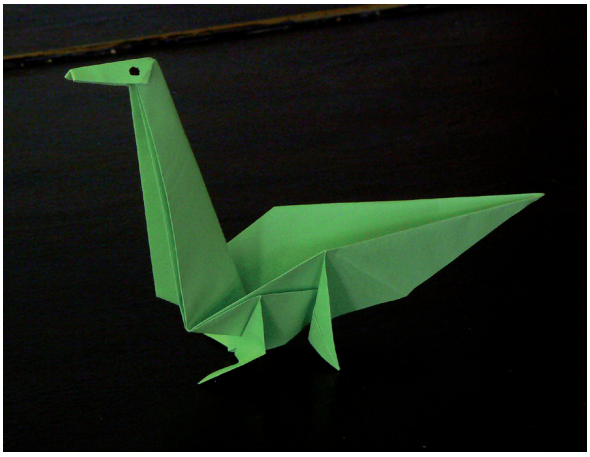

Ondřej: Co vás vedlo k založení tohoto kroužku?

A. Lásková: Už jsem o tom přemýšlela dlouho, protože sama jsem chodila na origami a baví mě to. Říkala jsem si, že to docela dobře zdokonaluje prostorovou představivost, tak z toho důvodu jsem tento kroužek založila i na základní škole. A myslím si, že je to dobré pro pobavení, že člověk kolikrát vyrobí zajímavou věc z papíru.

Ondřej: Kolik žáků chodí do vašeho kroužku?

A. Lásková: Mám jich málo. Chodí jenom tři, ale doufám, že už příští rok to bude lepší.

Ondřej: Která zvířata zvládnete vyrobit z papíru?

A. Lásková: Teď naposledy jsem vyrobila pandu, skládali jsme také pejska, sovu, rybičky, lachtana a mám takový pocit, že ještě žábu.

Ondřej: Posíláte některé z vašich prací do soutěží?

A. Lásková: Zatím ne. Nikde jsem se zatím nedoslechla o tom, že by byla někde vyhlášena nějaká soutěž ohledně origami.

Ondřej: Z jakého typu je nejvhodnější vyrábět origami?

A. Lásková: To je různé, záleží na gramáži papíru. Čím menší gramáž, tím měkčí je vlastně papír a dá se dělat složitější skládačka, dá se více přehýbat papír.

Ondřej: Kdy se z dětmi scházíte?

A. Lásková: Vždycky v úterý v sedm hodin ráno.
Ondřej: Jaké vlastnosti musí mít ten, kdo vyrábí origami?
A. Lásková: Hlavně musí být pečlivý a musí mít cit pro přesnost. Jinak si myslím, že ostatní věci už k tomu nějak zvlášť potřebné nejsou, tohleto se musí prostě natrénovat.
Ondřej: Byla byste schopna vyrobit moji zmenšeninu z papíru?
A. Lásková: To nevím, to by vypadalo spíše jako karikatura, myslím že by ta postava byla hodně složitá a muselo by se to dělat asi z více kusů papíru, nešlo by to z jednoho kusu.
Ondřej: Děkujeme za rozhovor.

Noc v knihovně

Kdy: noc z 31. března na 1. dubna
Kde: v ZŠ Chabařovice
S kým: 4. třída + tvůrci
Tvůrci: Jiří Morávek, Hana Pelcová a vybraná skupinka žáků z 8. a 9. třídy
Začátek: 18:00, 31. 3. 2010
Konec: 07:30, 1. 4. 2010

Program

Aby nějaká noc vůbec byla, musí přijít žáci 1. stupně. Zatímco přicházeli, my z osmé a deváté třídy jsme připravovali „stezku odvahy“.

Prvním bodem našeho večerního programu byla soutěž z toho, co si pamatujeme z pověstí - z řeckých, českých, ale i ze Starého zákona. Dále jsme předvedli vybranou scénku.

Pak následovala večeře - byly obložené chleby a čaj. Po večeři měli čtvrťáci chvíli volno, než jsme dokončili stezku. Převlékli jsme se za řecké bohy a natáhli po škole „Ariadninu nit“. Poté jsme se rozmístili na stanoviště, u kterých plnili čtvrťáci různé úkoly. Než došli všichni, bylo jedenáct hodin v noci. Potom jsme si šli lehnout.

Ráno jsme vstávali v půl osmé a k snídani byl pletenec a bábovka. Rozloučili jsme se a odešli, abychom se po náročné noci dospali doma.

Jakub Krejčí, 8. A

Starší žáci čtou mladším

„ Celé Česko čte dětem“ - tak se nazýval projekt, do kterého se naše škola zapojila. Naším úkolem bylo přečíst vybranou pohádku žákům prvního stupně, poté jim zadat úkoly, které se vztahovaly k textu. Na závěr jsme prostřednictvím žáků poslali vzkaz rodičům, aby svým dětem každý den před spaním četli.

„ Pekelný stroj na Větruši“ z knihy „Labská královna“, tak zněl název pohádky, kterou jsme četli (já a můj spolužák Michal Korunka) 25.3.2010 v 2. B ZŠ Chabařovice. Jenže to nebylo jenom o přečtení vybrané pohádky. Čekalo nás mnoho práce. Text jsme si rozdělili, kdo z nás bude co číst, neboť není zrovna pěkné, když se pohádka čte jedním monotónním hlasem. Text jsme si samozřejmě museli několikrát přečíst nahlas, nacvičit si změnu hlasu při přímé řeči, číst pomalu, nezadrhávat se a udržovat oční kontakt s dětmi.

Po víkendu nastal den D. Před začátkem výuky jsme přišli do třídy. S naším příchodem ustal všechen rachot, děti si posedaly do svých lavic a s rozzářenýma očima se těšily, až

uslyší začátek pohádky. Žákům jsme se představili, oni nám řekli též svá jména a tím jsme se vyvarovali oslovení „ ten“ nebo „ta“. Představili jsme dětem pohádku a s trochou nervozity jsme začali číst. S prvními větami pohádky, které mi z úst plynuly, ze mě nervozita opadla, četla jsem lépe, než bych očekávala. Čas pohádky se krátil, my stále četli a sledovali pozornost dětí. Zda byly děti pozorné, jsme si ověřili několika otázkami.

Děti velice chválím za jejich pozornost, poslušnost, ale i reakce a odpovědi. Pilně naslouchaly. Na všechny otázky odpověděly správně. Na závěr jsme jim ústně předali vzkaz pro rodiče. Tím jsme ukončili naše účinkování, spokojeně jsme se rozloučili a odešli.

Děkuji paní učitelce Dagmar Brožové která nám zapůjčila třídu i se žáky.

Eliška Kytková

Den Země

V pátek 30. dubna se celá ZŠ Chabařovice zúčastnila Dne Země, který se každoročně koná na Friedrichu. Zahrnoval úklid celého areálu, vyčištění přítoku, vyhloubení děr pro stromy, které mají zasadit prvňáci, a další úpravy terénu. Po dobře odpracované práci jsme se, jako vždy, pustili do grilování, opékání buřtů a někteří se věnovali míčovým hrám.

Vše se podařilo zdokumentovat a již brzy se můžete těšit na video, které bylo natočeno týmem NENATLAČ.

Ján Buňa

Sbírka pro útulek

Dne 30. 4. 2010 se v sedm hodin ráno otevřel ten ze školních vchodů, který je určen k příjmu sběru papíru, tentokrát za účelem sbírky pro zvířata v útulku v Žimu. Tuto akci připravila paní učitelka Lásková.

S Lenkou Šromovou jsme pečlivě třídily věci pro psy a kočky. Ján Buňa vše fotograficky dokumentoval.

Pro psy jsme vybíraly vodítka, obojky, granule, konzervy a deky (stačily i staré a potrhané), hračky pro štěňata.

Pro kočky jsme vybíraly deky, podestýlku, granule, konzervy, hračky pro koťata.

Za žáky se zapojili: D. Jabůrek (III.A), P. Kotmel (II.A), L. Sehrigová (II.B), B. Rohlíčková (II.B), K. Syroťuková (II.B), T. Pištora (I.A), O. Jíra (II.), L. Kotlíková (IX.A), L. Šromová (VII.A), K. Červinková (II.A), K. Bernardová (II.A), P. Honzajková (VI.A), R. Vaňková (V.A) a já. Za učitele se zapojily E. Urieová, A. Lásková, G. Šteflová, H. Velímská, H. Hrstková, V. Vašátková.

Všem, kteří se zúčastnili, moc děkujeme. Doufám, že příště bude účast ještě větší!

Dana Uhlíková

Branný závod

Dne 31. 5. 2010 jste mohli spatřit děti dovádějící na místním koupališti v Chabařovicích. Ne, opravdu vás nešálil zrak. ZŠ Chabařovice slavila Den dětí branným závodem.

Zúčastnili se žáci od čtvrté do deváté třídy. Jejich úkolem bylo projít všemi možnými nástrahami, úkoly a otázkami učitelů, kteří byli rozmístěni kolem rybníka. Mohli narazit i na střílení ze vzduchovky, otázky z přírodopisu, rodinné výchovy.

Počasí bylo sice chladné, ale žáci se zahřáli při obíhání koupaliště.

Na vítěze čekala odměna. Oceněna byla první tři místa v kategoriích:

I. 4. třída a 5. třída,
II. 6. třída a 7. třída
III. 8. třída a 9. třída.

Děti si především užívaly den bez učení.

Bohužel, další den už probíhal jako každý jiný.

Na programu se podíleli všichni učitelé zmiňovaných tříd i s pí uč. Pečivovou, Netopilíkovou, Šamsovou i s panem školníkem.

Jakub Tlačbaba

Naši slovenští přátelé

V lednu jsme se vydali na lyžařský kurz do Ždiaru na Slovensku rámci česko-slovenské spolupráce, na oplátku se v červnu vydali Slováci k nám do Chabařovic, aby lépe poznali Českou republiku a užili si letní počasí. V úterý 8.6.2010 se 7.,8.,9. třída spolu se slovenskými přáteli vypravili na výlet do Drážďan, kde jsme navštívili Muzeum hygieny, Zwinger, Frauenkirche, Fürstenzug. Výlet si všichni užili. Těšíme se na další spolupráci.

Ján Buňa

A na závěr...

Jak bude vypadat konec školního roku? Letos se Vám opět předvedeme v plné kráse. Dne 17.6.2010 se koná Školní akademie, které se účastní celá škola od děti z prvních tříd až po ty nejstarší. Celou akcí Vás budou provázet děvčata z deváté třídy, Anička Mazánková s Karolínou Zoulovou. Tíhu organizace si na sebe vzala paní učitelka Klára Pečivová, které moc děkujeme. Sál, ve kterém se celá akce bude konat, je jako minulý rok KD Zátiší. Doufáme, že akce bude úspěšná. Předem všem děkujeme za pomoc a hlavně žákům, kteří se na Školní akademii připravovali už od září.

Poslední velkou akcí před koncem školního roku budou Evropské dny, které se konají 23.6.2010 . Ptáte se, jak budou vypadat? Jednotlivé budou stánky budou reprezentovat česky, německy, anglicky nebo slovensky mluvící evropské země. Letos má celý projekt na starosti sedmá třída.

A jako poslední končí nejen měsíc červen, ale i školní rok. A to nejsmutnější - odchází devátá třída. Letos poprvé ucítí určité rozpaky, a ne jen čisté nadšení z nadcházejících prázdninových dnů. Pro poslední vysvědčení ze základní školy si dojdou na radnici. Za nás všechny Vám všem přeji krásné prázdniny plné sluníčka, pohody a nezapomenutelných zážitků.

Sarah Tomašková